

Dyre biler på gule plader – specialindrettede?

Gulpladebiler, der er specialindrettede til brug for arbejdet, er ikke omfattet af reglerne om beskatning af fri bil. Men det kan være svært at overbevise SKAT om, at en gulpladebil af luksusudgaven er specialindrettet.

Privat kørsel i gulpladebiler

Hovedreglen er, at der ikke kan køres privat i gulpladebiler, uden at det får moms- og skattemæssige konsekvenser for virksomheden og den medarbejder, der benytter bilen til privat kørsel. For så vidt angår specialindrettede gulpladebiler, er det dog i et vist omfang tilladt at køre privat. Dette gælder eksempelvis kørsel mellem hjem og arbejde. Er bilen ikke specialindrettet, er kørsel mellem hjem og arbejde privat kørsel og medfører beskatning af fri bil, ligesom der er alvorlige momsmæssige konsekvenser forbundet hermed, hvis virksomheden har fratrukket moms af bilens anskaffelsessum.

Begrebet ”specialindrettede biler” anvendes i relation til såvel skatte- som momsreglerne. På momsområdet gælder det dog kun for varevogne med en tilladt totalvægt på op til 4 ton.

Der findes ikke en facitliste for, hvornår en bil kan godkendes som specialindrettet. Håndværkerens kassevogn fyldt med reoler, værktøj mv. er et typeeksempel på en specialindrettet bil. Men også mindre biler kan være specialindrettede, hvis varerummet er fyldt op med fastspændte reoler, værktøj og lignende. Der skal naturligvis være et erhvervmæssigt behov for specialindretningen af bilen.

Når blikket vendes mod de dyrere biler, viser administrativ praksis, at det kan være svært at få SKAT til at acceptere, at bilen skal klassificeres som specialindrettet.

Landsskatteretten har for nylig taget stilling til, hvorvidt en Jaguar XF VAN kunne godkendes som specialindrettet.

Bilens varerum var indrettet med skuffesektioner. Sæderne var af lyst læder, og over førersædet var trukket et skånebetræk, ligesom der var ilagt særlige bundmætter til opsamling af snavs.

Der var tale om en maskinmester, som var ansat som direktør i en større virksomhed, der havde aktiviteter af forskellig art, der betød at de blandt andet udførte arbejde på såvel store som små byggeprojekter.

Direktørens arbejde bestod i bygge- og projektledelse, tilbudsgivning og tilsyn på arbejdspladserne, hvilket indebar, at han ofte medbragte materialer og værktøj.

Efter Landsskatterettens opfattelse kunne bilen ikke karakteriseres som specialindrettet, da indretningen ikke gjorde den uanvendelig som alternativ til en privat bil. Ved afgørelsen blev der blandt andet lagt vægt på, at:

- Skuffesektionerne ikke fyldte hele varerummet
- Materialer og værktøj ikke befandt sig permanent i varerummet
- Anvendelsen ikke medførte lugt- og smudsgener (overtræk på førersædet og smudsmåtter kunne nemt fjernes)
- Direktørens hovedarbejdsområde ikke var af egentlig håndværksmæssig karakter.